

4. IX. - KATECHEZA I: SAKRAMENTY ŚWIĘTE

Przygotowując się do I Komunii Świętej i sakramentu bierzmowania uczymy się prostej formuły – definicji czym jest sakrament: „To widzialny znak niewidzialnej łaski Bożej”.

Kontakt człowieka z Jezusem Chrystusem przez znaki sakramentalne wymaga najpierw wiary. Mówi o tym sam Jezus, jak też i praktyka Kościoła czasów apostoelskich. Czytając *Dzieje Apostolskie* odsłania się naszym oczom obraz, jak rodzący się Kościół pojmował związek między wiarą a sakramentami. Wejście do wspólnoty Kościoła przez chrzest było następstwem głoszenia Ewangelii, która rodziła wiarę w Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela. Wiara oznaczała przyjęcie całej treści doktrynalnej i moralnej zawartej w Jego nauczaniu. Sprawdzalnym znakiem takiej wiary było nawrócenie przejawiające się w całkowitej zmianie dotychczasowego sposobu myślenia i postępowania. W *Dziejach Apostolskich* spotykamy świadectwo: „Cóż mamy czynić bracia? Zapytali Piotra i pozostałych apostołów. Nawróćcie się – powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego” (Dz 2, 37-38).

Dopiero wtedy, gdy przez wiarę Chrystus zamieszka w sercu człowieka (por. Ef 3,17), jest on należycie usposobiony i dysponowany do owocnego przyjęcia sakramentu.

W sakramentach świętych ma miejsce spotkanie zbawiającego Boga z wierzącym w Niego i miłującym Go człowiekiem. Wiara i miłość stanowią więc nieodzowne warunki, których spełnienie upoważnia do prośby o sakrament i zapewnia jego owocne przyjęcie.

Dla niewierzących sakramenty Kościoła są najczęściej jedynie częścią tradycji, folkloru lub nawet niekiedy czynnościami magicznymi, wykonanie których ma zapewnić doczesną przychylność bóstwa i wykorzystać je do swoich doraźnych celów.

Tymczasem ustanowione przez Chrystusa i Kościół sakramenty są widzialnymi znakami łaski i miłości Boga do człowieka, ale także znakami wiary i miłości człowieka do Boga. W sakramentach dochodzi do spotkania człowieka wierzącego ze zbawiającym Bogiem w czynnościach liturgicznych, symbolicznych (słowa, gesty), które razem tworzą liturgię poszczególnych sakramentów. Znak zawarty w sprawowanym sakramencie jest działaniem Boga dla dobra człowieka. Za nim idzie konkretny dar przekazywany przez Boga dla człowieka żyjącego w określonym miejscu i czasie. Dar dla człowieka zmierzającego po trudnych drogach życia do Domu Ojca.